

Op boomkikkerjacht met de camera.

Op 12 juni was het zover. Vroeger op pad dan normaal op weg naar de Doort om de fotogenieke boomkikkers vast te leggen. Voordat we op pad gingen kregen we nog tips over de te kiezen sluitertijd, dieptescherpte en witbalans. Ook kan het handig zijn om handmatig scherp te stellen. We wilden de boomkikker fotograferen, maar dan anders. De boomkikker gezeten op het blad van de braamstruik, ja dat hebben we al vaak gezien en vastgelegd. Maar deze keer wilden we meer. Gewapend met o.a. zonneschermpjes om het licht diffuus te maken, werden zeer vele foto's gemaakt met verschillende belichtingen, sluitertijden, composities. Ter plekke proberen om er het beste uit te halen en later thuis bekijken of de ultieme foto erbij zit. Dat is de weg die je als fotograaf moet bewandelen om tot een interessant plaatje te komen, om iets meer vaste te leggen dan een kiekje.

Op 6 juli hebben we onder leiding van Erik Nevels via de gebruikelijke zoomsessie de foto's besproken. Zoals altijd zeer leerzaam en opbouwend. Peter had deze keer een leuke manier gekozen om naar de foto's te kijken. We kregen een veld van 8 foto's, mochten hier twee minuten naar kijken en moesten daarna vertellen welke foto de meeste indruk op je had gemaakt. Deze werkwijze leverde verrassende inzichten. Niet de voor de hand liggende standaard pose van de boomkikker, maar de plaatjes, die net iets anders boden, die vielen op, daar werd je oog naar toe getrokken. Dat bleek ook bij de tweede presentatie van 8 foto's. Een schitterend leermoment. Tenslotte hebben we de mooiste foto gekozen. Deze keer die van Maurice Smeets. Het waren twee zeer leerzame momenten.

Paul Monod de Froideville